

og til at beskæftige sig saaledes dermed, at der bliver mere Mening i den, end der er nu for Øjeblikket, navnlig hvis man kunde komme ind paa, at man skelnede mere mellem Arbejdsydelser og Lønnen end nu, og navnlig med Hensyn til Bopælsens Beliggenhed kom mere bort fra den mærkelige Ordning, vi gennem Tiderne har faaet. Men naar det ærede Medlem saa stærkt interesserer sig for Nedgangen i Lønnin-gerne o. s. v. og selv vil gaa i Spidsen i den Henseende, hvad der jo er uhyre let — thi det er klart, at for det ærede Medlem, som samtidig med, at han har en lille Bestilling som Rigsdagsmand, har en Gaard, der dog vel ogsaa giver ham en beskednen Indtægt, er det ikke noget større Offer aarligt at afgive nogle Hundrede Kronen af sin Løn —, vil jeg heroverfor sige, at det Forhold ligger ganske anderledes for en Arbejdsmand med 53—57 Kr. i ugentlig Indtægt, og at det derfor vil være højst utiltalende og uretfærdigt, om en velstillet Gaardejer og Rigsdagsmand skulde virke som Løntrykningsmiddel overfor ham. Men naar det ærede Medlem interesserer sig saa stærkt for en saadan Udvikling, kan det dog ikke alene være Arbejderlønninger, Rigsdagslønninger, Tjenestemandslønninger og Konjunkturtillæg, der har det ærede Medlems Interesse. Maa jeg derfor spørge det ærede Medlem: Nu har jeg lovet min værdifulde Medvirkning til en Ordning paa det heromhandlede Omraade, vil det ærede Medlem saa til Gengæld love mig, at han vil være med til at nedsætte Fortjenesten for de Kapitalbesiddere, der ved Kronestigningen har gjort Fordring paa og i den senere Tid har faaet en mægtig Stigning? Vil det ærede Medlem være lige saa villig til at optage en virkelig saglig Forhandling om en Maade, paa hvilken vi kan beskære den ved Kronestigningen forøgede Kapital, saaledes som det vil være rimeligt at gøre det? I saa Fald er der stor Mulighed for, at vi vil kunne mødes til frugtbart Samarbejde i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen beskæftigede sig med Bemærkninger, der var gjort om Udviklingens Gang, og syntes fornærmet over, at jeg havde sagt, at trodse Udviklingen kan man formentlig ikke. Det tror jeg gælder for det lille Haandværk, som det har været gældende for Arbejderne, at den Magt har de ikke. Det ligger meget langt tilbage i Tiden, at der var nogle kortsynede Arbejdere, der mente, de kunde trodse Udviklingen ved at slaa Maskinerne i Stykker. Det har Arbejderne for længst opgivet. Den

Udvikling, der er sket i Landbruget, i Haandværket, i Industrien, de forøgede tekniske Foranstaltninger, medfører en Formindskelse af den menneskelige Arbejdskrafts Anvendelse; den Udvikling har Arbejderne ikke kunnet trodse, og den Udvikling kan Smeden og Skomagermesteren heller ikke trodse. Men det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem hævder, at det lille Haandværk ikke kan faa Del i de Tilskud, som skal fordeles efter det foreliggende Lovforslag. Hvis den lille Haandværker præsenterer Oplysninger, der viser, at han er kriseramt, viser, at han er blevet ugunstigt stillet, og at han er i Stand til at forøge sin Beskæftigelsesgrad, hvis han faar Tilskud, hvorfor i al Verden skulde han saa ikke faa det? Men noget andet er, at det lille Haandværk er efterhaanden blevet en meget lille Del af et Haandværk, Smeden køber formentlig sine Hestesko paa Hesteskofabrikken, og hans Haandværk indskrænker sig til, at han selv lægger Skoene paa. Hvis han derimod selv lavede Skoene, er det muligt, at han fik og havde større Adkomst til at faa Del i det Tilskud, Talen er om her. (J. C. A. Larsen: Det er der mange, der gør). Ja, men der er ogsaa uhyre mange, der ikke gør det, ellers kunde vi ikke have de store Hesteskofabrikker baade herhjemme og i Udlandet. Men for saa vidt den lille Haandværker altsaa driver en selvstændig Virksomhed, er stillet paa den Maade, som man her forudsætter han skal være stillet, er der intet som helst til Hinder for, at han kan faa Hjælp efter dette Lovforslag. Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar det modsatte. Naar det ærede Medlem endelig taler om, at de Tilskud, der ydes Haandværket, ikke er værd at omtale, skal jeg ikke forsøge at gøre det modsatte gældende. Jeg ser meget vel, at det lille Haandværk egentlig ikke har store Bevillinger, i Forhold til Landbruget er det i hvert Fald uhyre smaat, hvad der ydes til det lille Haandværk, men den Smule, der ydes — det maa jeg sige i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger i Gaar —, har jeg og mit Parti i høj Grad været medvirkende til at skaffe ind som Bevillinger til det lille Haandværk. Endelig har det ærede Medlem beskæftiget sig med sine Udtalelser fra i Gaar om, hvad han helst vilde have. Jeg er ganske klar over, at han ikke sagde, at hverken det ene eller det andet smagte ham særlig godt, men han sagde det faktiske, at dette